

Dumnezeu. Dă-i să citească o carte duhovnicească, iarăși va fi departe de Dumnezeu. Orice lucru duhovnicesc i-ai da să facă, nu-l va duce către Dumnezeu.

Fiecare din noi, orice vede, orice face, fie coase, fie brodează, pe toate să le valorifice duhovnicește. Vede flori? A văzut pe Dumnezeu! Vede mistreți? Da, bre, copile, iarăși L-a văzut pe Dumnezeu. Nu numai când vede cineva o floare frumoasă și bine mirositoare să spună: „Cu câtă înțelepciune a creat-o Dumnezeu!”, ci și când vede mistrețul, și acolo să vadă pe Dumnezeu. Și când mă gândesc că Dumnezeu ar fi putut să mă facă mistreț, dar m-a făcut om! Vi se pare lucru ciudat? Ce, Dumnezeu nu ne-ar fi putut face mistreți? Vânătorii rănesc pe mistreț și de multe ori nu-l află. Se duc după aceea sălbăticiunile și-l mănâncă pe sărmanul mistreț de viu. Ocrotire medicală nu are și se chinuiește, cu toate că nu L-a rănit pe Creatorul său. În timp ce omul și pe Creatorul său L-

a rănit și Îl rănește mereu, și de multe ori este și nemulțumitor. De aceea spun să lucrați corect. Cât de bine le-a făcut Dumnezeu pe toate! Ce putere dă Dumnezeu la animale! Medicul spune: „Ca să ai mușchi tari, să mănânci carne!” Și iată boii mănâncă iarbă, sărmanii, și totuși au niște picioare! Nu vezi în aceasta pe Dumnezeu? Adică Dumnezeu îi întărește numai cu iarba pe care o mănâncă. Cu cât mai mult pe om! Ați înțeles?

Când cineva lucrează în felul acesta, ajunge într-o stare prin care poate să se folosească nu numai de Sfinți, ci și de cei păcătoși. Sfântul ne întărește cu pilda lui sfântă. Păcătosul ne oprește prin căderea lui, ne pune frâu, ne înfrânează, nu de teamă ca să nu scădem în ochii celorlalți, ci ca să nu-L mâhnim pe Dumnezeu.

Sursa: **Cuviosul Paisie Aghioritul**, *Cuvinte duhovnicești II - Trezire duhovnicească*, Editura Evanghelismos, București, 2003

PROGRAMUL LITURGIC

Duminică

17 iulie

08:00

Utrenia și Sfânta Liturghie

Ap. Romani 10, 1-10; Tit 3, 8-15; Ev. Matei 8, 28-34; 9, 1; Ioan 17, 1-13; glas 4, voscr. 5

→ **Duminica a 5-a după Rusalii (a Sfinților Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic)**

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe **sfantul-ilie.ro**.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Trei lucruri nu înțeleg: o credință adogmatică, un creștinism nebisericesc, un creștinism fără nevoință.” – Sfântul Sofronie Saharov

Nr. 445 / 10 iulie 2022

DESPRE SFÂNTUL SOFRONIE SAHAROV

† 11 IULIE

**PĂRINTELE
IEROTHEOS VLACHOS**

MITROPOLIT DE NAFAKTOS ȘI
SFÂNTUL VLASIE

De multe ori părintele Sofronie folosește cuvântul „avânt”, „avântare”, că omul trebuie să fie avântat către Dumnezeu, lucru pe care l-a și împlinit părintele în viața sa. De asemenea, folosește deseori și cuvântul „sete” și sintagma „sete purtătoare de moarte”, adică omul trebuie să înseteze de Dumnezeu până la moarte, și nu pur și simplu până în ziua când va muri, ci să înseteze de Dumnezeu chiar dacă va muri. Un alt cuvânt folosit deseori de părintele Sofronie este „a văzut”, și aceasta pentru că părintele Sofronie a văzut lumina [necreată], este un teolog al principiului ipostatic al omului, un teolog al ipostasului, pentru că, într-adevăr, omul este o taină care, dincolo de toate întâmplările și evenimentele vieții sale, este o ființă care Îl caută și însetează după Dumnezeu. De asemenea, în scrierile sale părintele Sofronie ni se înfățișează ca un

teolog al isihiei și, îndeosebi, ca un teolog al insuflării. Ca om de cultură și ca pictor știa foarte bine ce înseamnă inspirație, insuflare, și spunea deseori că un adevărat creștin trebuie să fie ca un artist. Artistul caută toată viața sa, tânjește după obiectul pe care îl caută și îl studiază; la fel și omul, trebuie să-L caute pe Dumnezeu cu setea unui artist.

Primul lucru pe care aș vrea să vi-l spun este că am văzut în el teologul empiric, teologul care grăia din propria sa experiență, din propria trăire. Iar acest lucru îl exprim nu din perspectiva teologiei academice, ci în sensul că era un om care efectiv L-a văzut pe Dumnezeu. De multe ori am vorbit cu părintele despre cine este Dumnezeu, ce este harul dumnezeiesc și cum se unește cineva cu Dumnezeu. Și, deși m-am încredințat că citise multe texte ale Sfinților Părinți, el vorbea în special din propria sa trăire. În prezența lui aveam sentimentul că mă aflu în prezența unui apostol, efectiv. Ca un părinte al Bisericii, atunci când grăia, grăia cu certitudine și, mai ales către sfârșitul vieții, când spunea ceva, spunea „Chiar așa e!” și o spunea ca și cum ar fi pus o pecete peste cuvinte. Nu avea nevoie să-și adeverească cuvântul prin citate și prin cuvinte aduse din afară. Un lucru care poate părea paradoxal este că, deși vorbea din proprie experiență, ceea ce spunea nu venea deloc în contradicție cu teologia academică și cu teologii care

propovăduiesc o teologie academică și nici nu-i nesocotea, discutând de multe ori cu ei și cerând deseori și părerea lor.

Al doilea lucru important pe care l-am văzut și o caracteristică deosebită a părintelui Sofronie era faptul că era un slujitor, un liturghisitor. Îmbina într-un chip fericit smerenia cu o ținută foarte nobilă și impunătoare. Cel care-l vedea binecuvântând la Sfânta Liturghie simțea că din acest om ieșea cu adevărat ceva care se revărsa peste întregul popor aflat la Liturghie. Și Dumnezeu m-a învrednicit să slujesc împreună cu părintele de multe ori și, deși el însuși nu urmărea acest lucru, împărtășea în jurul său un miez de foc, care ardea înlăuntrul ființei sale, cel al rugăciunii minții.

Părintele împărtășea o experiență uimitoare. Pentru a vă exemplifica cum anume era părintele Sofronie, o să vă dau un exemplu. Imediat ce ne-am împărtășit la Sfânta Liturghie, părintele mi-a spus: „Ei, acum să ieși și să vorbești poporului!” I-am spus: „Părinte, iertați-mă, nu m-am pregătit, nu pot.” Mi-a spus: „Păi bine, nu ești predicator în mitropolia ta?” I-am spus: „Da, sunt predicator, dar nu proroc.” Predicatorul este un om care se pregătește și spune: «Domnul a spus așa» și-și pregătește cuvântul pe baza cuvântului Domnului. Cu toate astea, părintele mi-a spus: „Te rog, mergi și vorbește!” Mi-am plecat atunci capul și i-am spus: „Bine, dar

vreau să-mi dați binecuvântare pentru asta.” Și în clipa în care m-a binecuvântat, s-a întâmplat cu mine ca și cum mi-ar fi transmis o întreagă viață. Îndată mi s-a înfățișat o idee în minte și cu acest imbold pe care l-am avut mi-am spus: «O să ies și pe asta o să-l spun!»

Am ieșit pe o ușă a Sfântului Altar, pe cealaltă ușă a ieșit și părintele și s-a așezat într-un jilț în biserică în fața mea, urmărindu-mă. Am spus ceea ce-mi venise atunci în minte, când am primit binecuvântarea, și așteptam să văd ce se petrece mai departe. Și s-a întâmplat ca la binecuvântarea celor cinci pâini: de la primul gând a venit și al doilea, și al treilea și așa a ieșit o predică de vreun sfert de oră-douăzeci de minute. Și când am terminat cuvântul, Starețul s-a ridicat din jilț, a venit și a spus: „Hai să te îmbrățișez!” și m-a îmbrățișat acolo pe solee, în fața întregii lumi.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

SFÂNTUL PAISIE AGHIORITUL

1924 – 1994

† 12 IULIE

PE TOATE SĂ LE VALORIFICĂM
DUHOVNICEȘTE

Părinte, cum se întărește credința?

Credința se întărește cu ajutorul rugăciunii. Un om care nu și-a

cultivat credința sa de mic, dar are intenție bună, o poate cultiva prin rugăciune cerând de la Hristos să-i adauge credință. Să cerem de la Hristos să ne adauge credință și să ne-o mărească. Ce i-au spus Apostolii lui Hristos? Oare n-au spus: „Sporește-ne credința”? Când spui „sporește”, înseamnă că te încredințezi pe tine lui Dumnezeu. Pentru că de nu se încredințează cineva pe sine lui Dumnezeu, ce să-i sporească Dumnezeu? Cerem de la Dumnezeu să ne sporească credința nu ca să facem minuni, ci ca să-L iubim mai mult.

Părinte, ne-ai spus că toate trebuie să ne ridice către cele de sus, către Dumnezeu. Cum să reușim aceasta?

Atunci când pe toate le veți valorifica spre bine. Dacă cineva pe toate le va întoarce spre cele duhovnicești, știți ce câștig duhovnicesc scoate și ce experiență duhovnicească câștigă? Apuci, de pildă, cimentul, și-L poți afla pe Dumnezeu! Apuci cărămida, îl poți afla pe Dumnezeu! Apuci aceasta, să-L apuci pe Dumnezeu! Apuci aceea, să-L apuci pe Dumnezeu! Apuci celălalt lucru, să-L apuci pe Dumnezeu! Da, prin toate să-L apucați pe Dumnezeu! Dacă nu lucrează cineva așa, dacă în toate acestea nu îl vede pe Dumnezeu, pe unul ca acesta poți să-l pui și înăuntrul Bisericii și tot va fi departe de Dumnezeu. Dă-i chiar să cânte o psalmodie, tot va fi departe de